

Животътъ въ джунглитъ

Приключението на единъ ловецъ

Джорджъ Хакенбекъ, единъ прочутъ ловецъ и собственикъ на най-голѣма зоологическа градина, е написалъ една книга за живота въ джунглитъ, подъ заглавие: „Човѣкъ вижда смъртъта си въ очитѣ“. Ето извадки отъ нея:

— Истина е, казва този ловецъ, че онѣзи, които дълго време сж живѣли въ тропическитѣ мѣста и сж видѣли джунглитъ, презъ цѣлия си животъ, кждето и да се намиратъ, тжжатъ за тѣзи непроходими и опасни гори. Случвало ми се е да ме тресе страшна треска въ джунглитъ, на стотина километра далече отъ всѣко човѣшко жилище, но пакъ, когато огънътъ ми спаднѣше и когато предъ очитѣ ми се зазеленѣеше непроходимата гора, окжпана отъ слънчевитѣ лжчи, винаги съмъ благодарилъ на Бога, че ми е далъ възможность да се радвамъ на тази дивна хубость на природата.

Обаче, не мога да кажа, че винаги съмъ билъ щастливъ и доволенъ въ джунглитъ. Защото имало е дни, когато всичко ми е отивало наопаки. Нѣкой пропустнатъ великолепенъ тигъръ дълго време ме е ядосвалъ, а отъ друга страна москититѣ (комари) сж ме докарвали до полуда. А често пжти леопардитѣ, които обикалятъ из-